MUA XƯƠNG NGỰA

Ngày xưa, có một ông vua rất yêu thích ngựa thiên lý. Vua đã phái người đi khắp nơi để tìm kiếm, nhưng đã ba năm trôi qua mà vẫn không tìm được một con ngựa thiên lý nào.

Một vị đại thần tự nguyện đứng ra đảm nhận việc này. Ông ta tâu với vua:

- Tâu bệ hạ, bệ hạ chỉ cần giao cho thần một nghìn hai trăm lượng vàng, thần sẽ mua về cho bệ hạ một con ngựa thiên lý.

Nhà vua rất vui mừng, giao cho ông ta một nghìn hai trăm lượng vàng. Vị đại thần đi khắp nơi, hỏi thăm nhiều người, cuối cùng cũng có tin về một con ngựa thiên lý. Nhưng khi vị đại thần tìm đến nơi thì con ngựa đã chết.

Vị đại thần nghĩ, giờ mà quay về tay không thì biết ăn nói làm sao. Thế là ông ta bèn bỏ ra 500 lượng vàng để mua xương của con ngựa chết. Trở về hoàng cung, vị đại thần tâu với nhà vua rằng ông ta đã mua được ngựa thiên lý. Nhà vua rất đỗi vui mừng,

sai dắt ngựa ra cho vua xem.

Vị đại thần mở một chiếc bao, lấy xương ngựa ra dâng lên vua. Nhà vua nổi giận, bảo:

- Cái trẫm cần là một con ngựa sống, chạy được ngàn dặm một ngày. Khanh lại mang về một đống xương ngựa vô dụng. Khanh định đùa giỡn với trẫm sao?

Vị đại thần bình tĩnh nói:

- Nếu người ta biết bệ hạ dám bỏ 500 lượng vàng ra để mua xương của một con ngựa thiên lý đã chết, thì lo gì không có người mang ngựa thiên lý đến dâng cho bệ hạ.

Nhà vua không tin lắm, nhưng cũng không trách tội vị đại thần nữa. Tin đó được truyền đi, người ta đều tin đức vua là một người yêu ngựa thiên lý thật sự. Chẳng bao lâu sau, nhà vua đã được dâng tặng những con ngựa thiên lý tốt nhất.

Lời bàn:

Làm bất kỳ điều gì cũng không nên chỉ nói miệng, mà phải thể hiện thành ý và có hành động cụ thể, như thế mới được người khác tin tưởng và nể phục.